

מסורת הש"ס

(א) לקמן כב. [גדרים פג.],
(ב) [גדרים סח. לקמן כא.],
(ג) לעיל ג. לקמן כב. צ"ק
כא: גדרים י. מענית יא.
שבוטות ח. סוטה טו.
[כריתות כו.], (ד) [על דרך
זה סוכה יד: מגילה כג.
סנהדרין י:], (ה) [לעיל יח:],
(ו) [דף טז: ד"ה יא], (ז) צ"ל
דבעי,

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה אמר שמואל
וכו'. בדפרישית לעיל:

גליון הש"ס

גמ' אימת' הויר בזמן
שהביא. כעין זה הוריות
דף יב ע"א וילק משום
דוימשח:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[illegible]

הגהות התוספות

1. חיבת כ"א נמחק. 2. צ"ל והיזר בזמן שהביא. ואי מההוא הי"א לרבות כו'.
3. חיבת מיימי נמחק.
4. צ"ל נטמאת. 5. צ"ל מ"מ לא. 6. צ"ל דלא למימתי. 7. צ"ל לאפוקי מר' אליעזר. 8. צ"ל הך. 9. צ"ל שימנה. 10. צ"ל דהא לרבנן דלא דרשי.

פי' הרא"ש

דורון בעלמא היא דיאנה
מכפרת בשום מקום: מאי
טעמא דרבנן. בשלמא (ב)
לר"א אתה ההוא ורבי
ישמעאל אמר והזיר והביא
אימתי והזיר בזמן שהביא.
וההוא אתא למי אע"פ
שלא הביא עולתו דאי לא
כתב אלא והזיר והביא
הוה אמרין אחר שיביא כל
הקרבנות ואפי' עולה. ואי

לא כתיב אלא ביום ההוא
ואשם ואח"כ הפיר לה בעל
נדרה ואינה מביאה עולת
דורון הוא אף כי הפיר לה
לן. חטאת העוף נמי לא ליי

ר' לך אע"פ שלא הביא הזיר:
י מזירות בזמן שהביא: מאן
ה מביאה עולת העוף. למאן

ת"ל והזיר והביא א
רבי ישמעאל בנו שש
אומר והזיר והביא א
מאן תנא להא ^דרת
ונטמאה ואח"כ הפך ל
העוף ואינה מביאה
חסדא ר' ישמעאל הרי
^לבעל מיעקר עקר חט
אי קסבר בעל מינו גיי
לעולם קסבר בעל מי
סבר לה כר' אלעזר ד
הקפר ברבי אומר מה
חטא על הנפש וכי ב
שציער עצמו מן הדי
ציער עצמו אלא מן ה
עצמו מכל דבר על
בזיר טמא כתיב ו
קאמרינן קסבר ר' אלע
חוטא הוא והיינו טע
הואיל ושנה בחטא;
המנין: קתני עולין לו
חל עליה נזירות אמר
והוא ושנה וטבל אל
מן המנין לא נכנס אי
מיבעיא קאמר לא מי
נכנס עולין לו מן המ
ורב אסי רב ^מט"ט
מילי אמר להון אמין
ר"א אומר לא בו
הראשונים יפלו עד שי
עולה לא אמר רבי א
אבל בבזיר טהור שנמט

מפרש לעיל): **וְאֵלָּא כִּי נִכְנַס.**
עליה מירות דטהרה הא לא
אז חיילא עליה מירות דטהרה
ל עליה מירות דטהרה: **אֵלָּא**
כמעיקרו קושמו והוא צבית
ין ולא חיילא עליה מירות
גה וטבל ל'דהו"ל מיר טהור
איטמי מציא קרבן טומאה:
אמר

[illegible]

דרה בנויר ונטמאה והפרישה ב' תורים
י' הויה הלכך כי הפיר לה בעלה נתבטל
קפר היא דאי כרבנן כיון דאמרי דעולה
מו התרת חכם. ובפרקי' דלקמ' מבעיא
דר מכאן ולהבא ולא דמי להתרת חכם

מי שאמר פרק שלישי נזיר

וַיִּזְכֹּר מִשְׁמֵם דְּרַבִּי לֹא אֶדְבֵר בְּמִילֵיהֶם בֵּן כ"א' דְּהִנֵּה אֵת קֶרֶן הַכְּתוּב
מִדְּבַר מִשְׁמַע דְּלֹא קִפֵּד עֲלֵיהֶם אֲלֵא אִזּוּס שְׁמִינִי וּמַעֲטוּי שְׁבִיעִי דְּכֵר
פְּלוּגִיתִי אֲבָל הֵי תַנְהִי מִפְּשָׁרֵי דִּמְחָל מִיּוֹרֵת תְּלִוי קֶרְבָּנוֹת עֲמֻמָּה
לְמַר כְּדָאִית לִיה וּלְמַר כְּדָאִית לִיה: **ר' אֶלְעָזָר** וְהִבֵּי וְהִבֵּי אֲשָׁמוֹ אֶע"פ
שְׁלֹא בְּרִיא אֲשָׁמוֹ וְהוּדִיר. פִּירִישׁ חִיל

עליה מזירות טהרה דצהכי מיטשעני
קרא ואל"ת אס כן לרצנן יהוא למה
לי מיפוק ליה מוהויר צריטא והדר
והצא¹ וייל אל לאו יהוא הוה דרשינן
[והויר]² לרבות אלע"פ שלא הציא עולמו
ולעולם אשם מעכב כחז רחמנא
ההוא ומגלי דלית³ קין למדרש והויר
אלע"פ שלא הציא ומש"ה ירכיז למיכתב
מרת⁴: **ונשמאה**. והפרישה
שמי תוריס אחד לעולה ואחד לחטאת
ואשם צהמה להציא קרבנות מזיר
טמא ואח"כ היפר לה צעלה וגמלא
שהנדר נעקר למפרע וכאילו לא
היתה מזירה כלל מציאה חטאת העוף
[ואינה מציאה] עולת העוף כדמפרש
ואזיל: **אמר** רב חסדא ר' ישמעאל
היא. למרבה לעיל מההוא אלע"פ
שלא הציא עולמו אלמא עולת מזיר
לאו דורון הוא וכפרה תלויה צה דאי
כרצנן דתמרי לעיל עולה דורון הוא
אמאי לא מציא עולת העוף אלע"פ
דהפר לה צעלה ואלה מזירה אין כאן
חולין דכל אימת⁵ מזיל לזיתוי מייתי⁶
דורון [אלל] ודאי רבי ישמעאל היא
דספירא ליה עולה דמזיר לאו דורון הוא
ואס תאמר כי"ש דחטאת מזי לאו דורון
הוא והכי מייתי חטאת כי הפר לה
ואין כאן מזירות למפרע וייל משום
דבסמון מוקמינן לה כר"ה הקפר
דצריה כפרה על שהפרישה עצמה
היין ואלע"ג שספר לה הילכך חטאת מייתי
לפי שמזינו צעלמא חטאת⁷ צאה על
הספק גס כאן צעליה כל דהוא מציאה
חטאת העוף אבל עולת העוף כיון דלאו
דורון הוא לא מציא לחתמי כיון דהיפר
לה צעלה: **וא** קסבר בעא⁸ מיעקר
קעקר. [גמלא] שלא חל עליה מזירות
מעולם חטאת העוף מזי לא מייתי:

וְאִי בַעַל מִיגו גִּיּוּז פִּירוּשׁ מִכָּאן וְלִהְיֵא עוֹלָת הָעוֹף נִמִּי תִּימָה דְּהָא אֲתָמוּל כִּי נִטְמָא נִזְרָה הִיטָה וּלְקַמֵּן מִיבְעִיל לָן בְּזִידִיד פִּירְקִין (דף כ"א): אִי מִיעֵקֶר קֹא עֵקֶר אִי מִיגו גִּיּוּז: **לְעוֹלָם קִסְבֵּר מִיִּיעֵקֶר קֹא עֵקֶר** דְּאִי מִיגו גִּיּוּז עוֹלָת הָעוֹף וְאִשֶּׁס זְעִי אִימִי: **סִבֵּר בְּרִ"א הַקֶּפֶר** דְּלֹא נִזְרָה טַהוֹר חוּטָא הוּא הַלָּךְ זֹאת שְׁנִטְמָא כִּמוּ כֵּן זְעִיל כִּפְרָה דְּמִלִּינֵי חוּטָא הָעוֹף זָבָה עַל הַסֶּפֶק הָאִשֶּׁס כֵּן עוֹלָה לֹא מִימִי: **הַמְצִיעַר עֲצָמוּ מִכָּל דְּבַר עַל אַחַת בְּמֵא וּבִמְא** אֲלֵמָא חוּטָא הוּא לֶכֶךְ מִימִי טַהֲלָת הָעוֹף וְדוּקָא אִשֶּׁס נִטְמָא אֲזַל אִשֶּׁס לֹא נִטְמָא וְהוּא וְהִפֵּר לֹא זְבִילָה נִמִּי זְעִיל דְּזִיעִיל כִּפְרָה כֵּן חוּטָא זְבִמָּה שְׁאִינֵי כֵּן עַל הַסֶּפֶק וְאִשֶּׁס כֵּן עֲמָה כְּשֶׁהִפֵּר לֹה לֹא לֹה לֹא הִיטָה מִזִּיאָתוֹ אִ"כ כְּשֶׁהִפֵּר לֹה לֹא נִיטָה לֹה דִּין חֲדָשׁ:

לנלמא דאפילו נזיר טהור חוטא דבעלמא מיימי ליה אלוזי טהור וגס
בנזיר טמא הואי^א ושנה בחטא. שלא נזהר מטומאה והארץ לער
מזוס הכי פריך משום דילא חיל עליה נזירות ומשני כגון שיטא והזה ושנה
דבעטומאה ולא צעי איתוי קרבן טומאה צשמיני: לא נבנם אין
למימיני^ב וכנס משום דפליג ר"א ואמר לא צו ציוס וי"ל מכל מקום
נכנס מציא קרבן טומאה: הכי גריסין לא מבעיא יצא כל אורו
לא טהרה משהזה עד שנטמא: לא אמר רבי אריעור. דצעין
משמע דבעטומאה נדר וזהא קאמר והימים הראשונים יפלו דצעין
דרשין^ג ימים שנים לא מיפלג קרא צין טמא שנדר לטהור שנדר:

הספק ואנן אפילו בנוי: טהור קארמירן מדמפרש ר"א הקפרי טעמא דחביל כשביל שציער עצמו (3) וצעף שלא הוה ושנה וטבל: הא לא נכנס אין עול' לו כ"ש אם לא נכנס והוא טהור שע ומשמארו או דבר שטות והוא מוכרח מתני' משום פלוגת' דר' אלעזר נקטיה דאמר לא בר כי ביה שהחתיל למנות גזיר כשרטה וטהרה בשני קרבן טומאה: אבל יוני' טהור וכי' טהורה כיום (4 סותר) היכיך דמיבי' דהוימי' מהאיסיני יפלו כי טבע דחור ודוק' בטעם כמאן

עין משפט
נר מצוה

י א מ"י פ"ט מהלכות
מזירות הלכה יא [ועי'
במ"ל]:
ב ב מ"י שס פ"ו הלכה י:

תורה אור השלם

1. וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד
לְחֻטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה
וּכְפַר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא
עַל הַנֶּפֶשׁ וְקִדֵּשׁ אֶת
רִאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא:
בַּמִּדְבָּר ו י א
2. וְהִזִּיר לָהֶּ אֶת יָמֵי נִזְרוֹ
וְהִבִּיא בָכֶם בְּכֶשׂ בֵּן שָׁנָתוֹ
לְאַשֶׁם וְהִזְמִינִם
הָרִאשֹׁנִים יִפְלוּ בִּי שְׂמָא
בַּמִּדְבָּר ו י ב

נוסחת הריב"ן

[א] את אשמו לה' וגו':
 [ב] דורון בעולתה ואשם איהר
 איכה להביא דרמקמן צדק
 פקדן שלש אשם צד לא
 במקום שחול עליו מזרות
 אחת היא אמר בן חזק
 סי' ושהאר יחל: [ג] חזק
 ויבאר מזרה ונעמח
 הס"ד: [ד] קסבר מיעקר:
 המי: [ה] לא: [ו] לא
 מהא דאם לא מחתיל לא
 משום מזרות: [ז] אף הדי
 משמע לן בזיר טבור:
 לה"ב: [ח] ובדק: [י] טמא כמו
 בזמן: [כ] כשזור: [ל] הוה
 ליה: [מ] מלילל:

מוסף רש"י

מביאה חטאת העוף.
לשפילו אמרין דמכיו
תחטאת שמונ' עליה, כון
דבעל מיעקר עקר לה לא
אשקתן כה. דחזיל נלומה
לשקון כב). וכפר עליה.
נזיר מבי, מאשר חטא
על הנפש. משמע שחטא
בנפש אדם (כ"ב פ"א) ובי
בזיוף חסד נפשו חז. מי
הרב שנקרא חוטא (תענית
א'). אלא שצירער עצמו
מי היין. שאין מזוה לעמו
עמו, דלמזכירין (הוריות
י') דקריין א' חלי הכי עלתא
מי סרי להו (תענית א').
הקרי עלך מי שאמר

פי' הרא"ש (המשך)

שְׁהוּא עֲ"י פֶתַח חֶרֶט
 וְנִשְׁחָה עֲלֵה חֶרֶט
 מִקְרִיב: גִּזְרֵי הַנֶּהוּם
 יִחִי: וְהָיָה שֶׁשֶׁם יְמִי
 נִשְׁמָא קֹדֶם שְׁהוּא לֵה
 קִרְבָּנוּת נִיר טָמֵא לַעֲוֹן
 טוֹמָא אֶחָד אִתּוּ אֶל לִירוֹן
 חֲכֵשֶׁר נִיר טָמֵא: שִׁל
 כִּ"א קֶפֶר דְּהָרָה: חֶרֶט
 חֲטָאֵת אִתּוּ מִחֵטְא שְׁעִיר
 עֲצֻמֵּי נִיר מִחֵטְא: אֵל
 שְׁנִמָּא אֶרֶץ שְׁהוּא לֵה
 הַבֶּעַל וּמִקְרִיב עֲקָר
 שְׁחִיתִיבָּהּ חֶרֶט חֲטָא
 וּמִצְטוֹ כִּלְמַסּ שְׁכָל
 מִכָּא: חֲטָאֵת אִתּוּ
 דְּחֲטָאֵת חֶרֶט בָּא לֵה
 חֶסֶק זֹאת עִמָּה מִכָּא
 לִכְפֹּר עָלֶיהָ וְכֵן
 מִפְּרֵשׁ טַעְמָא בְּפִרְקֵי
 דִּרְטִים: [ד'פ' ג'] מִשּׁוּם
 דְּחֲטָאֵת דְּהוּא בָּא לֵה

ן היין. והיינו אף נז' טהור
'י לו: לא מבעיא קאמר א'
: אלא בטמא שנזר. בטמא
שקבל עליו נז' ונטמא אף
'י ימים הראשונים:

א) נראה דל"ל בשלמה לרי"א מפי'ק ליה מההיא: ורבי ישמעאל בנו של ריב"ז אומר: (ג) ל"ל משום דילא חל עליה גזירות, ואע"פ כו': (ג) ל"ל ומה שאמר זה אף דדבר פשוט הוא מוכחא ממנתי' דמשום פלוגתא: (ד) נראה דל"ל דרי' כמי' וימים כו' כי עמא מרו במיר טמא כמי' והלכך דוקא בטמא וכו'.